

***

Та не дай, господи, нікому,
Як мені тепер, старому,
У неволі пропадати,
Марне літа коротати.

Он піду я степом-лугом
Та розважу свою тугу.
«Не йди,— кажуть,— з цієї хати
Не пускають погуляти».

[Друга половина 1848,
Косарал]